

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

8.2.2007

B6-0048/2007

Állásfoglalásra irányuló indítvány

a Tanács és a Bizottság nyilatkozatairól folytatott vita lezárása érdekében

az Eljárási Szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése alapján

előterjesztette: Klaus-Heiner Lehne, a PPE-DE képviselőcsoportja nevében

Stephen Hughes és Robert Goebbels, a PSE képviselőcsoportja nevében

Alexander Graf Lambsdorff, az ALDE képviselőcsoportja nevében

a 2007. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni
stratégia kapcsán

az Európai Parlament állásfoglalása a 2007. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia kapcsán

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2007. évi tavaszi jelentésére *(hivatkozás?)*,
- tekintettel a Bizottság közösségi lisszaboni programjára és annak 2006. évi végrehajtására (SEC(2006)1379),
- tekintettel a 25 nemzeti lisszaboni reformprogramra, azoknak a tagállamok által benyújtott formájában,
- tekintettel a jobb szabályozásról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0689),
- tekintettel a strukturális alapok lisszaboni stratégiával összhangban történő végrehajtásáról szóló bizottsági iránymutatásokra *(hivatkozás?)*,
- tekintettel a globális versenyképességről szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0567),
- tekintettel az Integrált iránymutatások a növekedésről és a foglalkoztatásról (2005–2008) című bizottsági közleményre (COM(2005)0141),
- tekintettel az Európai Tanács 2000. márciusi, 2001. márciusi, 2005. márciusi, 2005. októberi és 2006. márciusi következtetéseire,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság „Európai stratégia az energiaellátás fenntarthatóságáért, versenyképességéért és biztonságáért” című zöld könyvről szóló jelentésére (A6-0426/2006),
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottságnak az energiaárak növekedésének makrogazdasági hatásairól szóló jelentésére (A6-0001/2007),
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Tanácshoz intézett, az európai energiapolitikáról szóló közleményére (COM(2007)0001);
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

❖ Általános észrevételek

1. üdvözli a Bizottság és a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a lisszaboni stratégiát sikerre vigyék, és megállapítja, hogy a lisszaboni stratégia Európa válasza a globalizáció kihívásaira; még egyszer nyomatékosan utal arra, hogy a lisszaboni stratégia sikerének a növekedés és a foglalkoztatás az előfeltétele, valamint arra, hogy a gazdasági, szociális és környezetvédelmi reformok kölcsönösen összefüggenek a dinamikus és innovatív európai gazdaság létrehozásában; óva int a stratégia mindössze

néhány, a belső piac és a jobb szabályozás megvalósítására irányuló prioritásra való összpontosításától; emlékeztet, hogy az új fenntartható fejlődési stratégia és a lisszaboni stratégia számos ponton kiegészítik egymást, például a jobb versenyképességre, a több és jobb minőségű munkahely teremtésére, a nagyobb fokú társadalmi integrációra, a környezetvédelemre és a kockázatmegelőzésre vonatkozó közös céljaik terén;

2. üdvözli a lisszaboni stratégiának a 2005. márciusi Európai Tanács találkozásánál véghezvitt újjáélesztését, és az abban szereplő, az egyes intézkedések végrehajtására vonatkozó illetékességeknek a tagállamok és a közösségi szint közötti egyértelműsítését;
3. úgy véli, hogy egy olyan világban, amelynek végesek az erőforrásai és törekény az ökológiai rendszere, az Európai Uniónak arra kell törekednie, hogy a világ leginkább erőforrás- és energiahatékony gazdasági térsége legyen, és e tekintetben rámutat a cselekvés elmaradásának vagy a késlekedésnek a költségeire, valamint hangsúlyozza az energiahatékony technológiákban és a megújuló energiákban rejlő óriási gazdasági potenciált a világpiacra, és hogy Európa van a legjobb helyzetben, hogy ezt kiaknázza;
4. úgy véli, hogy az innováció döntő fontosságú szerepet játszik abban, hogy Európa képes legyen hatékonyan kezelni a globális gazdaságban rejlő kihívásokat és lehetőségeket, valamint egyéb jelentős kihívásokat is, mint például az éghajlatváltozást;
5. emlékeztet arra, hogy a lisszaboni stratégia megvalósítása megfelelő és jól célzott pénzügyi forrásokat igényel a közösségi költségvetésből; ebben az összefüggésben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a lisszaboni stratégia törekvéseinek eléréséhez nem állnak rendelkezésre célzott források;

❖ **Növekedés, foglalkoztatás és versenyképesség**

A munkahelyek számának növelése és a foglalkoztatási lehetőségek bővítése

6. úgy véli, hogy a munkaerő-piaci reformnak törekednie kell arra, hogy összeegyeztesse az munkáltatók nagyobb rugalmasság iránti igényét a munkavállalók nagyobb biztonság iránti igényével, például új munkahelyi kilátások és a biztonság új formáinak megteremtése révén; meggyőződése, hogy a rugalmasság és a biztonság összekapcsolása megkönnyíti mind a dolgozók, mind a nagyvállalatok, valamint a kis- és középvállalkozások számára a dinamikus gazdaság, valamint a változó társadalom kihívásaihoz való alkalmazkodást; felhívja ezért az Európai Tanácsot és a tagállamokat, hogy az ún. „flexicurity” kidolgozásához és alkalmazásához határozzanak meg egyértelmű és objektív elveket, vezessenek be intenzívebb összehasonlító elemzési gyakorlatot, valamint vezessék be a legjobb gyakorlatok intenzívebb cseréjét;
7. több befektetést és jobban és magasabban képzett dolgozókat követel a termelékenység, illetve a foglalkoztatás szintjének növelése, valamint az EU-t globálisan versenyképessé tevő lisszaboni stratégia céljainak való megfelelés érdekében; emlékeztet arra, hogy a tagállamok foglalkoztatási és szociális biztonsági rendszereinek modernizálása – ideértve aktív munkaerő-piaci intézkedések szorgalmazását (a dán modellnek megfelelően) – politikai szükségszerűség, és emlékeztet, hogy a jólét és szolidaritás a

lisszaboni stratégia valóban kölcsönösen egymást támogató célkitűzése;

8. emlékeztet arra, hogy a munkanélküliség a veszélyeztetett csoportok, különösen az alacsonyan képzett munkaerő körében jelentkezik leginkább; külön erőfeszítésekre van tehát szükség az alacsonyan képzett munkanélküliek képzését célzó politikák érvényre juttatása, valamint az oktatási rendszernek a bukások számának csökkentése érdekében történő javítása céljából;
9. úgy véli, hogy meg kell szüntetni azokat a tényezőket, amelyek akadályozzák az új munkahelyek létrehozását, ideértve a mérsékelt bérezett állások elfogadása ellen ható tényezőket is; elismeri, hogy a munkanélküliek nem térhetnek ki azon kötelességük alól, hogy végül elfogadjanak egy állásajánlatot; elismeri, hogy megfelelően rugalmas munkaidő-szabályozásra van szükség a munkáltatók és az alkalmazottak igényeinek kielégítése, valamint a munka és a családi élet közötti egyensúly biztosítása érdekében;
10. rosszallja, hogy a nők aránya a munkavállalók között továbbra is messze elmarad a lisszaboni célkitűzésektől; úgy véli, hogy megfelelő továbbképzésekre és munkahelyi egészséggondozásra támaszkodva az idősebb munkavállalók számára lehetővé kellene tenni, hogy önkéntes alapon a munkaerőpiacon tudjanak maradni; a korai nyugdíjazást vissza kell szorítani, a munkavállalók számára pedig lehetővé kell tenni, hogy önkéntes alapon és munkaadójuk beleegyezésével a nyugdíjkorhatár betöltése után is dolgozhassanak; hangsúlyozza, hogy ezekre az intézkedésekre szükség van a gazdasági növekedés előmozdítása, valamint az államháztartások fenntarthatóságának megerősítése érdekében;
11. hangsúlyozza, hogy az idősebb munkavállalók egyre nagyobb részét képezik az EU aktív lakosságának és gazdasági termelőerejének, ezért a munkában maradás ösztönzése érdekében fokozottabb erőfeszítéseknek látja szükségét az adó- és szociális biztonsági rendszerek módosítása terén;
12. megjegyzi, hogy az EU hiányt szenved a képzett munkaerő terén, valamint hogy az élethosszig tartó tanulás a lisszaboni célkitűzések elérésének kulcsfontosságú eleme; sürgeti a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködve tegyenek többet a munkahelyteremtés, valamint a fiatalok, a nők és az idősebb munkavállalók nagyobb munkaerő-piaci részvételének növelése érdekében, különösen az alábbiak segítségével:
 - annak biztosítása, hogy a tanulmányait befejező minden fiatal hat hónapon belül kapjon állásajánlatot, vagy részesüljön továbbképzésben vagy egyéb, foglalkoztathatóságot javító intézkedésben, illetve a munkanélküliek számára szélesebb körű hozzáférés biztosítása a képzésekhez
 - a vállalkozások beindításához szükséges idő legfeljebb egy hétre történő csökkentése, alacsony beindítási és igazgatási költségekkel
 - több beruházás az átfogó és elérhető áron kínált gyermek- és egyéb gondozási hálózatokba
 - a foglalkoztatással kapcsolatos adóterhek további csökkentése

- küzdelem a társadalmi kirekesztés és a diszkrimináció elleni, illetve az európai gazdaság és társadalom igényeinek megfelelő bevándorlási és integrációs politikák kidolgozása

- a tudás és az innováció fellendítése a beruházások növelése révén; egyértelműbb jogok és köteleességek meghatározása az oktatásra, a szakképzésre és az élethosszig tartó tanulásra vonatkozóan; az információs és kommunikációs technológiák alkalmazása; az oktatási rendszer és az új munkaerőpiacok szükségletei illeszkedésének javítása; a vállalkezási ismeretek belefoglalása az iskolai tantervekbe;

13. támogatja azt a politikát, amely lehetővé teszi az egyetemek magánforrásokból történő finanszírozását, és arra ösztönzi a magánszektor szereplőit, hogy tegyék közkinccsé az oktatással és a képzéssel szemben támasztott piaci igényekről kialakított nézeteiket;
14. úgy véli, hogy a demográfiai változás egészségügyi szempontjai kiemelkedő fontossággal bírnak, és emlékeztet arra, hogy minél tovább örvendenek jó egészségnek az emberek, annál tovább maradnak és kívánnak gazdasági szempontból aktívak maradni, és ezáltal az egészségügyi kiadások drasztikus emelkedése elkerülhető; meggyőződése, hogy a krónikus és hosszan tartó betegségek megelőzésére irányuló intézkedésekbe történő befektetés különösen fontos;
15. sürgeti a tagállamokat, hogy vizsgálják felül az eredménytelen szociális modelleket pénzügyi fenntarthatóságuk, a változó globális dinamika és demográfiai minták fényében annak érdekében, hogy ezek fenntarthatóbbá váljanak;
16. megjegyzi, hogy az EU hiányt szenved a képzett munkaerő terén; sajnálatát fejezi ki az európai „agyelszívás” miatt; úgy véli, hogy különösen szükség van a magasan képzett személyek bevándorlására az európai munkaerőpiacok, végső soron pedig az államháztartások fenntartása érdekében; hangsúlyozza, hogy az élethosszig tartó tanulás a lisszaboni célkitűzések elérésének kulcsfontosságú eleme; úgy véli, hogy az élethosszig tartó tanulás felvértezi az embereket arra, hogy aktívan kezelhessék a globalizáció, a demográfiai változások, a digitális technológia és a környezeti károk következményeit; megjegyzi, hogy különösen a magánszektor van lemaradásban a kutatás-fejlesztés terén megállapított lisszaboni célkitűzésekhez viszonyítva;

A belső piacon tartósan tapasztalható deficitok csökkentése

17. hangsúlyozza, hogy ha az európai gazdaság globális versenyképességre törekszik, akkor dinamikus belső piaccal kell rendelkeznie; javasolja a piacrajutás megkönnyítését és az olyan innovációbarát politikák ösztönzését, amelyek tiszteletben tartják a közérdek és a magas szintű fogyasztóvédelem elveit, annak érdekében, hogy a polgárok teljes mértékben élvezhessék a belső piac nyújtotta előnyöket; üdvözli a Bizottságnak az egységes piac működésének felülvizsgálatára vonatkozó kezdeményezését, és teljes mértékben támogatja a projekt teljesítésére irányuló törekvését; felszólítja a tagállamokat, hogy vegyék kézbe a belső piacot, és hozzanak létre együttműködési kultúrát a vállalkozások páneurópai tevékenységeikben való részvételének ellenőrzésére és támogatására; különösen fontosnak tartja az EU-jogszabályok pontos végrehajtását és érvényesítését, és e tekintetben hangsúlyozza a kellően képzett nemzeti bírúk szerepét;

18. megállapítja, hogy a belső piac tartós megerősítése központi feladat a lisszaboni célok elérése és különösen Európának a globalizálódási folyamatban történő tartósan versenyképes pozicionálása érdekében; továbbra is felhívja az összes európai intézményt és a tagállamokat, hogy e központi integrációs elem erősítésére irányuló erőfeszítéseikkel ne hagyjanak alább;
19. hangsúlyozza, hogy az áruk szabad mozgása a belső piac egyik sarokköve; emlékeztet, hogy a közösségi harmonizáció hatálya alá nem tartozó termékek esetén az EK-Szerződés 28–30. cikke megtiltja a tagállamok számára, hogy korlátozásokat tartsanak fenn vagy vezessenek be az áruk Közösségen belüli kereskedelmére; ezért felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy végleg számolják fel az áruk szabad mozgásának valamennyi akadályát az EU-ban;
20. megállapítja, hogy a nem harmonizált termékek kölcsönös elismerése terén még jelentős hiányosságok mutatkoznak az áruk szabad mozgása tekintetében; ezért támogatja a Bizottság arra irányuló terveit, hogy egy jogi aktussal az összes tagállamban kötelezővé teszi az Európai Bíróság vonatkozó határozatait;
21. a szolgáltatások belső piacáról szóló irányelv végleges elfogadása után kiemeli az Európai Bizottság azon kötelezettségét, hogy iránymutatást nyújtson a tagállamok számára és ellenőrizze előrehaladásukat; javasolja, hogy a tagállamok illetékes hatóságai működjenek együtt az Európai Unió egész területén való koherens végrehajtás biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy ez létfontosságú az európai gazdaság számára a Szerződés rendelkezéseinek teljesítéséhez és a belső piac létrehozásának folytatásához;
22. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatások szabad mozgása a belső piac egyik sarokköve; rámutat, hogy a szolgáltatási ipar a GDP és a munkaerőpiac nem kevesebb, mint 70%-át teszi ki; fokozottabb együttműködésre szólít fel az egészségügyi szolgáltatók között, különösen a betegek mobilitása tekintetében;
23. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdonjogok alkalmazása és védelme még mindig viszonylag költséges és időigényes Európában, akadályozva az innovációs versenyképességet; a szabványosítás kérdése nem kap elegendő figyelmet sem európai, sem nemzeti szinten; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy fejlesszék a szellemi tulajdonjogokkal és a szabadalmakkal kapcsolatos politikák javításának keretfeltételeit, nevezetesen EU-szintű szabványok, a nemzeti szabványügyi hivatalok közötti jobb együttműködés és egyszerűbb eljárások segítségével; ismételten hangsúlyozza a hamisítás elleni hatékony fellépés szükségességét a betegek biztonsága érdekében (pl. gyógyszerhamisítás);
24. rendkívül sajnálja, hogy eddig nem sikerült előbbre jutni az európai szabadalmi politikával, és elfogadhatatlannak tartja, hogy ezen a téren nem sikerült kialakítani egy egységes európai szabadalmi stratégiát; utal az európai szabadalmi rendeletre vonatkozó első olvasatbeli eredményére, amely megoldást kínál a Tanácsban vita tárgyát képező problémás területek számára; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő konkrét javaslatokat egy új szabadalmi stratégiára vonatkozóan annak érdekében, hogy mihamarabb találjanak új tárgyalási alapot a megbeszélésekhez a Tanácsban; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el egy hatékony szabadalmaztatási rendszert az eddigi

konzultációk alapján – ideértve az EPLA-ban (a Szabadalmi Bírászkodásról szóló Egyezmény) való részvétel megvitatását is – a haladás és a jogbiztonság lehető legszilárdabb biztosítása érdekében;

25. hangsúlyozza, hogy a versenyképes belső piac létrehozásához fontos egy hatékony, megújuló és jól működő közbeszerzési rendszer megléte; kéri a Bizottságot, hogy folytassa a közbeszerzés kereteinek reformját, az eljárásokban való minél magasabb részvétel és a minél kisebb hivatali teher elérése érdekében, és vizsgálja meg, milyen módon lehet a legjobban biztosítani a közbeszerzési eljárásokban való igazságos részvételt a kis- és középvállalkozások számára;
26. üdvözli a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó első cselekvési terv végrehajtásának köszönhetően elért előrelépést, és rámutat, hogy a jól működő pénzpiac alapvető fontosságú az európai gazdaság növekedési lehetőségei szempontjából; hangsúlyozottan felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, biztosítsák, hogy minden tagállamban megfelelően végrehajtsák a pénzügyi szolgáltatásokról szóló európai jogszabályokat, és azokat nemzetközi partnereink is maradéktalanul betartsák;
27. rámutat, hogy a jól működő pénzpiac alapvető fontosságú az egységes piac megfelelő működése szempontjából; úgy véli, hogy a jó minőségű, határokon átnyúló pénzügyi termékek kialakítása hozzájárul majd az innovatív vállalatok kialakulásához Európában; úgy véli, hogy a gyors innováció és növekedés a nemzetközi pénzügyi tranzakciókban új kihívásokat támaszt az üzleti szektor, valamint a nemzetközi pénzügyi rendszer számára; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa az átláthatóságot és a pénzügyi stabilitás, a megfelelő fogyasztóvédelem, valamint a piac integritása elősegítése érdekében határozzon meg hatékonyabb szabályozási politikákat; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy szükség van-e hatékonyabb felügyeleti szabályokra a magántőke-alapokra és a fedezeti alapokra vonatkozólag;
28. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy valósítsák meg a tőke szabad mozgását; rosszállását fejezi ki amiatt, hogy a közelmúltban egyes nemzeti kormányok kísérletet tettek határokon átnyúló vállalatösszevonások megakadályozására az Európai Unióban; dicséretét fejezi ki a Bizottság részére, amiért az határozottan kiállt az EK-Szerződés védelmében ezzel kapcsolatban; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a társasági jog területén is a lehető leghamarabb készítsen olyan javaslatokat, amelyek megkönnyítik a cégek és a tőke Európai Unión belüli mobilitását. Ez különösen a bejegyzett székhely áthelyezéséről szóló 14. irányelvre és az európai magántársaságra vonatkozik;

Az EU külső versenyképességének megerősítése

29. emlékeztet, hogy a szabad és méltányos kereskedelem fokozza Európa és a világ jólétét; megjegyzi, hogy a belső piac vállalatai egymástól függő piacokból és globális szereplőkből álló globális környezetben működnek; felszólítja a tagállamokat, hogy tartózkodjanak a nemzeti protekcionizmustól; úgy véli, hogy a további globális gazdasági integráció növeli a versenyképességet, a növekedést és a munkahelyek számát az EU-ban; rámutat a szabályozás területén megvalósuló nemzetközi együttműködés fontosságára, különösen a felügyelet, a szabályozás reformja és egyszerűsítése tekintetében; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a nemzetközi

kereskedelem a legsebezhetőbb és a legkevésbé szakképzett munkavállalók számára néhány szektorban negatív következményekkel is járhat;

30. úgy véli, hogy a piachoz való hozzáférés, a kiegyensúlyozottabb regionális megközelítés, valamint az ILO alapvető munkanormáinak és a tisztességes munka világszerte történő előmozdítása létfontosságú az EU külső versenyképességének erősítése szempontjából; a környezeti dömping elkerülése pedig a tisztességes verseny kulcsfontosságú eleme; kifejezi készségét arra, hogy fontolóra vegye megfelelő kereskedelmi intézkedések meghozatalát az olyan „potyautas” országokkal szemben, amelyek nem vállalják a rájuk eső részt a globális éghajlatváltozás elleni küzdelemben figyelembe véve azt, hogy kereskedelmi partnereink társadalmi-gazdasági fejlettsége különböző szinteken van;
31. emlékeztet arra, hogy a vállalatok társadalmi felelősségét nem úgy kell értelmezni, hogy azt az állam a vállalkozásokat sújtó új, jogszabályokban meghatározott terhek útján egyoldalúan rájuk kényszeríti, ami a versenyképesség és a foglalkoztatási kapacitás csökkenéséhez vezetne; úgy véli, ehelyett vállalati – akár adózási, akár más természetű – kezdeményezésekkel kellene megvalósítani úgy, hogy a vállalat önként vállaljon társadalmi érdekű funkciókat;
32. hangsúlyozza, hogy a KKV-k számára jobb pénzügyi, munkaügyi és adóügyi feltételeket kell teremteni, mivel a KKV-k az alapjai az európai gazdasági versenyképességnek, amely elősegíti az állandó termékinnovációt; az eredményes politikák végrehajtását elsődleges fontosságúnak tartja a globalizáció kihívásaival való szembenézés érdekében;
33. rámutat a nemzetközi szabályozási együttműködés fontosságára, különösen a szabályozási reform és a szabályozások egyszerűbbé tétele területén; úgy véli, hogy az együttműködést a többoldalúság és a demokratikus elszámoltathatóság alapján meg kell erősíteni annak érdekében, hogy arányos alapon külföldi piacokat lehessen megnyitni az európai vállalatok termékei és szolgáltatásai előtt; ebben az összefüggésben ragaszkodik ahhoz, hogy a Kormányzati Közbeszerzési Megállapodásban újra meg kell teremteni az egyensúlyt oly módon, hogy biztosítják a számos aláíró fél kötelezettségvállalásaiban fenntartott, KKV-k javára szóló kivételek ellensúlyozását az európai kötelezettségvállalásokban szereplő hasonló kivétellel vagy egy olyan rendelkezéssel, amely felhatalmazza az aláíró feleket, hogy a KKV-kat kedvezményes elbánásban részesítsék, feltéve, ha a kedvezmény megkülönböztetés nélkül kiterjed a többi aláíró fél valamennyi KKV-jára;
34. úgy véli, hogy a harmadik országok kormányai számára a szociális és környezetvédelmi szabályozás nemzetközi egyezményeknek megfelelő, eredményes felügyeleti rendszerekkel együtt történő végrehajtása terén nyújtott uniós segítség szükséges feltétele az európai vállalatok társadalmi felelősségvállalása egész világra kiterjedő elősegítésének; hangsúlyozza, hogy a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának a más piacokkal folytatott üzleti párbeszéd részét kell képeznie;

❖ Az EU innovatív kapacitásának növelése

35. hangsúlyozza a termékeket és a szolgáltatásokat is magába foglaló kutatás-fejlesztésbe történő uniós befektetés növelésének rendkívüli fontosságát;
36. üdvözli a hetedik keretprogram elfogadását, amelynek legfőbb célja a közösségi ipar tudományos és technológiai alapjának erősítése, hogy ezzel nagyfokú versenyképességet biztosítson a nemzetközi szinten; újra hangsúlyozza, fontos a GDP 3%-ának kutatásra történő fordítása, és kéri, hogy a tagállamok teljesítsék a Barcelonában 2002-ben vállalt kötelezettségeiket; hangsúlyozza a hetedik keretprogram átfogó célját és hozzájárulását ahhoz, hogy az Unió a világ vezető kutatási területe legyen; az EP többször hangsúlyozta a kutatás-fejlesztés fontosságát és a tudás növekvő szerepét a gazdasági növekedés, valamint a társadalmi és környezeti jólét terén;
37. fokozottan támogatja a közös technológiai platformok munkáját, amely a kulcsfontosságú területeken elősegíti a koherens stratégiai kutatási menetrendek kidolgozását az európai versenyképesség érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a kisvállalkozások és a kutatói szervezetek részvételét e platformokba;
38. helyesli, hogy a Bizottság a közös technológiai kezdeményezéseken keresztül célirányos pénzeszközöket biztosít a kutatási koncepciók konkrét programokká történő kidolgozásának elősegítése érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy saját nemzeti innovációs kezdeményezéseiken keresztül támogassák ezeket a programokat;
39. megállapítja Európa lemaradását az USA-val szemben az egy alkalmazottra eső információs és kommunikációs technológiai befektetések terén, valamint az összefüggést az IK- befektetések és a termelési hatékonyság között; egyetért, hogy az EU-ban fokozottan versenyképes IKT-ágazatot kell fenntartani és fejleszteni, különösen úgy, hogy az uniós hírközlési szabályozást valamennyi tagállamban teljes mértékben végrehajtják;
40. hangsúlyozza a közbeszerzési alapok potenciálisan komoly szerepét az innováció elősegítésében; megjegyzi, hogy az innovatív áruk és szolgáltatások verseny előtti fázisban történő beszerzése működtethető a jelenlegi közbeszerzés keretén belül; felszólítja a tagállamokat, hogy saját hatóságaikon belül támogassák ezt a tevékenységet; megjegyzi, hogy az IKT eredményes alkalmazása a közszolgáltatások nyújtásában javítani fogja a fogyasztói tapasztalatokat, és segíteni fogja az uniós vállalatokat az egész világon versenyképes termékek előállításában;

A fenntartható energipolitika biztosítása

41. meg van győződve arról, hogy a lisszaboni stratégia csak akkor lehet sikeres, ha további erőfeszítéseket tesznek a közösségi energiapolitika irányába; ez a politika azonban nem vezethet a nemzeti energiapolitikák közösségi szintre emeléséhez és egységesítéséhez, viszont több versenyt és fogyasztói hasznot idéznek elő; emlékeztet arra, hogy a sokszínűségben nemcsak Európa erőssége, hanem Európa energiaellátásának biztonsága is rejlik.
42. emlékeztet a három energiapolitikai központi célra, az ellátás biztonságára, a fenntarthatóságra és a versenyképességre az Európai Unióban lévő stabilitás és növekedés érdekében; utal annak szükségességére, hogy ezt a három célt állandóan

hozzáigazítsák a változó adottságokhoz, és új egyensúlyt hozzanak létre;

43. emlékeztet az elégséges és kedvező árú energiaellátás alapvető jelentőségére az európai ipar versenyképessége és növekedése érdekében;
44. üdvözli a Bizottság zöld könyvét az energiaellátás fenntarthatóságát, versenyképességét és biztonságát célzó európai stratégiáról, de hangsúlyozza, hogy tudomásul kell venni a szélesebb értelemben vett globális energiapiac folyamatosan változó feltételeit, valamint rámutat a gyártói perspektíva rendszeres megközelítésévé való kiszélesítésének fontosságára a gyártással, az elosztással és a fogyasztással kapcsolatban annak érdekében, hogy olyan európai energiapolitikát lehessen kidolgozni, amely megfizethető energiaforrásokat biztosít az európai vállalatok és háztartások számára;
45. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az infrastruktúra fizikai biztonságához és az ellátásbiztonsághoz kapcsolódó nehézségek kezelése érdekében a közös energiapolitika egyik alapvető elemévé a tagállamok közötti fokozott szolidaritást kell tenni; úgy véli továbbá, hogy az ilyen fokozott szolidaritás jelentősen megerősítené az Unió képességét a közös érdekek megvédésére nemzetközi szintű energiaügyi kérdésekben;
46. megjegyzi, hogy az energiapolitikának, és különösen az energiaellátás biztonságának az EU közös kül-, kereskedelemfejlesztési és biztonságpolitikai integráns részét kell képeznie, és közös stratégia kidolgozására szólít fel az energiaellátás és a szállítási útvonalak biztosítása és diverzifikálása érdekében, ezáltal bizonyítva az EU-n belüli szolidaritást; ebben az összefüggésben sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék nagyon komolyan az Oroszországból származó földgáz mennyiségének 2010 utáni, többek között a beruházások hiányából következő csökkenésével fenyegető valós veszélyeket; ragaszkodik ahhoz, hogy a tagállamok és az Unió az Oroszországgal folytatott energiaügyi tárgyalásaikon követeljék az Energiacharta Szerződés tranzitjegyzőkönyvének ratifikálását; úgy véli, hogy a partnerségi és együttműködési megállapodásokat arra kell felhasználni, hogy stabil, ugyanakkor nyitott szabályozási keret jöjjön létre az energiaellátást biztosító országokban, valamint úgy véli, hogy az energiaügyi biztosnak jól meghatározott mandátumot kell biztosítani, amely meghatározza Európa hosszú távú energetikai tervezési elképzeléseit;
47. hangsúlyozza, hogy a tavalyi tél tapasztalata és a fellendülő gazdaságok (Kína, India) drasztikus ütemben növekvő energiaszükséglete egyértelművé teszi, hogy az energiaellátás biztonságának megőrzése érdekében semmilyen energiaforrást nem szabad kihasználatlanul hagyni;
48. elismeri, hogy jelenleg a nukleáris energia néhány tagállamban az energiamix részeként fontos szerepet játszik a villamosenergia-ellátás biztonságának szavatolásában, valamint hozzájárul a CO₂-kibocsátás alacsonyabb szintjéhez; hangsúlyozza azonban, hogy termelése kockázatokkal jár és jelenleg nem áll rendelkezésre végleges megoldás a nukleáris hulladék újrafeldolgozásához; úgy véli, hogy arról, hogy egyes államokban a nukleárisenergia-termelés továbbra is szerepet kapjon, csak tagállami szinten, a szubszidiaritás keretében hozható döntés;
49. tisztában van azzal, hogy az atomenergia Európában a villamosenergia-termelés 32%-át teszi ki, és hogy ez az arány egyes tagállamokban, például Belgiumban és

Franciaországban jóval meghaladja az 50%-ot; megállapítja, hogy az uránt nagyrészt stabil harmadik országokból importálják, amely országok megbízható kereskedelmi partnereknek bizonyultak, és hogy az atomenergia felhasználásának megfelelő helyettesítését eddig nem hozták létre; meg van győződve arról, hogy ezen tények tükrében az atomenergiáról való lemondás nagy mértékben veszélyeztetné az ellátás biztonságát;

50. üdvözli azokat az erőfeszítéseket, amelyek a Kiotóban megállapított CO₂-csökkentési célok gyakorlati megvalósítására irányulnak; a villamosenergia-termelés terén e célok előmozdítása tekintetében az atomenergiában látja a jelenleg legfejlettebb lehetőséget; támogatja a reaktorbiztonság és az olyan új technológiák, mint az ITER területén végzett kutatást az atomenergia polgári felhasználása terén Európa által elért vezető pozíció megerősítése érdekében;
51. emlékeztet az Európai Unió fokozódó függőségére a kőolaj- és földgázimport terén, amely import 2030-ban elérheti a 94, illetve 85%-ot, miközben a szilárd tüzelőanyagok terén jelentkező importfüggőség mindössze 59%-ra fog emelkedni; rámutat, hogy a kőolaj- és földgázimport egyre inkább politikailag instabil régiókból érkezik, amely régiókba az import révén nagy pénzüsszegek folynak, és a felhasználásukra az Európai Uniónak nincs befolyása;
52. hangsúlyozza, hogy az olajárak emelkedésének betudható inflációs nyomás növeli a hozzá kapcsolódó monetáris megszorítás nagyságával kapcsolatos bizonytalanságot, ami miatt a piaci szereplők magasabbnak ítélik a kockázatot, alacsonyabbnak a globális likviditást, és – főként az áru- és tőkepiacokon – erőteljesebbnek az ingadozásokat; figyelmeztet az olajárakkal kapcsolatos pénzpiaci spekulációk negatív hatására, amely tovább mélyíti az olajár-válságot; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy dolgozzon ki részletes tervet az EU olajbehozataltól való függőségének csökkentésére és a tiszta energia irányába történő elmozdulásra; sürgeti az ellátás biztonságát szavatoló integrált EU-s vészmechanizmus létrehozását;
53. hangsúlyozza, hogy megkerülhetetlené vált a politikai párbeszéd és az együttműködés új formájának kialakítása a fogyasztó országok, különösen az Egyesült Államok, Kína, India és Japán között; megjegyzi, hogy a kulcsfontosságú fogyasztó és termelő országok között szintén hasonló párbeszéd vált szükségessé egy globális energetikai megközelítés kidolgozása érdekében; úgy véli, hogy a globális energiaügyi párbeszéd új formáinak a globális energiapiacok stabilabbá, biztonságosabbá és átláthatóbbá tételét kell célozniuk, ugyanakkor pedig folyamatos támogatást kell nyújtaniuk a tiszta energiaforrások és az energiahatékonyság számára;
54. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ösztönözzék egy nemzetközileg elismert mediációs rendszer kidolgozását konfliktusok és viták esetére az energiaellátás és elosztás tekintetében; úgy véli, hogy az EU a szomszédsági politika keretében és más alapvető ellátó országokkal kialakítandó mediációs rendszer kidolgozása és e rendszer globális szinten történő előmozdítása révén kezdeményezhetne ilyen folyamatot; úgy véli, hogy az EU-nak ezért megközelítési modellt kell kidolgoznia az energiaelosztás nemzetközi kezelésére;
55. üdvözli az energiaközösséget létrehozó szerződés projektjét, mint Délkelet-Európa

stabilizálásához, az energiapiacok nyitottságához és az európai tranzitútvonalak biztonságához való lényeges hozzájárulást; felszólít az energiaközösség Norvégiára és Törökországra, valamint az európai szomszédságpolitikába bevont valamennyi országra való fokozatos kiterjesztésére;

A környezetvédelmi szempontoknak megfelelő energiapolitika

56. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi energiatermelési termékösszetétel megváltoztatása nem terhet, hanem lehetőséget jelent; a nap-, szél-, biomassza-, víz- és geotermikus energia és egyéb energiahatékonysági technológiák alkalmazása segít majd a Kiotóban és az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményében tett kötelezettségvállalások teljesítésében, valamint erősíti az innovációt, a munkahelyek létrehozását és a versenyképességet Európában;
57. ezért támogatja a megújuló energiák kiépítésére irányuló, a fenntartható energiaellátás támogatását célzó erőfeszítéseket; üdvözli ezen ágazat tartós növekedését és az ehhez kapcsolódó pozitív foglalkoztatási hatást; nagy exportlehetőségeket lát a harmadik országokban a megújuló energiatermelés létesítményeinek tekintetében;
58. sürgeti, hogy az Európai Tanács 2007. tavaszi ülése támogassa a Bizottság által javasolt cselekvési tervet, amely tartalmazza legalább a következőket: a fogyasztók álljanak az energiapolitika középpontjában, függetlenül attól, hogy háztartásokról vagy ipari felhasználókról van szó; ütemterv a Tanács és a Bizottság szintjén a megújuló energiaforrások 50%-os arányára vonatkozó célkitűzés 2040-ig történő elérésére, 2020-ra a CO₂-célérték 30%-os csökkentése uniós szinten, 2050-re pedig egy 60–80%-os csökkentés; az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének (ETS) reformja, hogy az alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaságba való beruházásra készítse a piacot, amelynek hajtóerejét a 2020-ra meghatározott EU-s széndioxid-kibocsátási értékek adják, beleértve a megújuló energiaforrások 2020-ra elérendő 25%-os részesedésének célkitűzését és az autók kibocsátására vonatkozó kötelező célkitűzéseket; a meglévő közösségi jogszabályok végrehajtásának felgyorsítása a tagállamokban, vagy ellenkező esetben a szabályozási keretek tényleges tökéletesítése, az energiatermelés és az energiaelosztás egyértelműbb szétválasztása egy erősebb, Európa egészének érdekeit szem előtt tartó, független szabályozási ellenőrzésen keresztül; a hiányzó összeköttetések problémájának megoldására és a beruházások és az innováció ösztönzésére tett erőfeszítések; minimálisan kötelező iránymutatások a szabályozók számára, beleértve a szabályozók kinevezésére vonatkozóan; függetlenség, átláthatóság és elszámoltathatóság; ambiciózus K+F stratégia a tiszta technológiák terén; az energiakutatásra fordított éves kiadások legalább 50%-os növelése a következő hét évben; hatékony szolidaritási mechanizmus kialakítása az energiaellátási válságok kezelésére; közös külső energiapolitikai stratégia a harmadik országok felé képviselt álláspont fokozódó egységesítése érdekében; a globális éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében tett globális cselekvés előmozdítására irányuló erőfeszítések megkettőzése, mivel az EU önmagában nem képes a probléma megoldására; minden jelenlegi EU-s energiapolitikai jogszabály teljes körű végrehajtása;
59. elismeri, hogy az éghajlatváltozás az EU és a nemzetközi közösség részéről azonnali fellépést igénylő, súlyos környezeti problémákat okoz; úgy véli, hogy az

energiamegtakarításra, a hatékonyságra és a megújuló energiaforrásokra összpontosítva 2050-re az EU energiája túlnyomó részének az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását megakadályozó technológiákkal előállított szénmentes forrásokból kell származnia, valamint hogy e cél elérése érdekében egyértelmű útitervet kell meghatározni; sürgeti, hogy az EU vezetői a jövő év végéig egyezzenek meg egy kötelező CO₂-célértékben 2020-ra és egy indikatív CO₂-célértékben 2050-re;

60. elismeri a megújuló energiának a kis- és közepes gazdaságok számára a lisszaboni stratégia céljainak elérése érdekében betöltött szerepét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket a kis- és középvállalkozások energiahatékonyságának javítása érdekében; ehhez különösen a tudatosságot fokozó intézkedések és a pénzügyi eszközökhöz, többek között a strukturális alapokhoz, az EBRD-hez és az EIB-hez való hozzáférés megkönnyítése tartozik, az energiafogyasztás csökkentésére irányuló beruházások elvégezhetősége érdekében;
61. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy 2020-ra tegyék az EU-t a világ legenergiatakarékosabb gazdaságává és az energiahatékonysági intézkedéseket tegyék horizontális prioritássá minden szektorban az EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az EK-irányelvek időben történő végrehajtását ezen a téren, valamint sürgeti egyrészt a Tanácsot, hogy fogadja el az energiahatékonysági cselekvési tervben foglalt javaslatokat, másrészt a tagállamokat, hogy a 2007 júniusáig benyújtandó nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervüket a legjobb gyakorlatokra alapozzák; emlékeztet arra, hogy ha a tagállamok teljes mértékben végrehajtanák az EU-jogszabályokat, már ezzel fele részben teljesülne az az EU-célkitűzés, hogy 2020-ra 20%-os energiatakarítást kell elérni; felhívja a Bizottság elnökét a globális energiahatékonysági megállapodás előmozdítására;
62. felhívja az Európai Tanács 2007 márciusában tartandó tavaszi ülészakát, hogy biztosítsa, hogy a Európa energiapolitikáját a jövőben megfelelő közfinanszírozással bíró és a magán K+F befektetések növelését célzó ösztönzőkre támaszkodó, ambiciózus K+F stratégia támassza alá az energia területén; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki stratégiát az energiakutatás költségvetésének növelésére, különösen a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek (FP7) felülvizsgálata és az intelligens energia egyedi program keretében; európai stratégiai energiatechnológiai terv kidolgozására szólít fel, és azt szeretné, ha annak tartalma a közép- és hosszú távú kilátások miatt olyan új energiatechnológiákra összpontosító kutatási területeket foglalna magában, mint a megújuló energiaforrások, beleértve a hullám és az árapály-energiát, a szén gázosítását és különösen az energiatárolást;

A belső energiapiac létrehozása

63. felhívja a tagállamokat annak elismerésére, hogy az EU energiapiacának liberalizálása még mindig nem történt meg és ennek teljes végrehajtása nem halogatható tovább; úgy véli, hogy világos és stabil politikai keretre és versenyképes energiapiacra van szükség a magas fokú versenyképesség, az energiafüggetlenség, a hosszú távú stabilitás, a hatékonyság, a környezettudatosság és az ellátás biztonsága megteremtése érdekében; felhívja az Európai Tanács 2007 márciusában tartandó tavaszi ülészakát, hogy világítsa rá arra, hogy hosszú távon Európának közös érdekei vannak az energia

területén, és ez által a belső piac létrehozását foglalja egyértelmű – és jelenleg még nem létező – politikai keretbe;

64. úgy véli, hogy a határokon átnyúló kereskedelem a nemzeti piacok közötti jelenlegi problémák eltűnéséhez vezet majd; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a szállítórendszer-üzemeltetők közötti együttműködés javítását, különösen a határokon átnyúló kapacitáselosztás, az átláthatóság, a napon belüli piacok, a hálózatok tervezése és a regionális piacok fejlesztéséhez kapcsolódó beruházások tekintetében; felkéri a Bizottságot, hogy a szállítórendszer-üzemeltetőkkel együttműködve dolgozzon ki a nemzeti energiahálózatok interoperabilitását biztosító európai hálózati kódexet;
65. üdvözli a Bizottság további lépésekre irányuló javaslatát, amelynek célja az energiatermelés és az energiaelosztás világosabb különválasztása az erősebb, Európa egészének érdekeit szem előtt tartó független szabályozási ellenőrzésen keresztül;
66. meggyőződése, hogy a fogyasztókat kell minden jövőbeli energiapolitika középpontjába állítani, és hogy az energiaszegénységnek világosabban meg kellene jelennie a Bizottság javaslataiban; emlékeztet arra, hogy az energiatakarékosság tekintetében a fogyasztóknak, különösen a közhatóságoknak – amelyeknek e téren példát kell mutatniuk – is vannak kötelezettségeik; elismeri az intelligens mérés és számlázás központi szerepét abban, hogy növeli az energiafelhasználás módjával és indokoltságával kapcsolatos fogyasztói tudatosságot, ezáltal megváltoztatja a fogyasztói szokásokat; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek javaslatot olyan intézkedésekre, amelyek segítik az alacsony jövedelmű háztartásokat abban, hogy energiát takarítsanak meg otthonaikban, ezáltal csökkentsék energiaszámláikat és a jövőbeli áremelkedéseknek való kiszolgáltatottságukat;
67. emlékeztet arra, hogy az energetikai politika költségesebb és hosszabb távú beruházási döntéseket tesz szükségessé, amelyek nagy mértékű átláthatóságot és kiszámíthatóságot igényelnek; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy adják meg a vállalatoknak ezt a tervezési biztonságot, és ne terjesszenek elő rövid időközönként új szabályozási javaslatokat, amelyek elbizonytalanodáshoz vezetnek és elodázzák az energetikai infrastruktúrába történő szükséges beruházásokat.
68. újra megerősíti, hogy határozottan támogatja a megújuló energiaforrásokat; az energiaforrások diverzifikálásának előmozdítása érdekében javasolja, hogy a Bizottság alakítson ki hosszú távra szóló, stabil politikai keretet, és ez által teremtsen befektetés-ösztönző légkört; e keretnek egy energiahatékonyságra vonatkozó EU-s célkitűzést kell tartalmaznia, amelynek értelmében legalább 20%-os javulást kell elérni 2020-ra; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy a megújuló energia ütemterv részeként tegyen javaslatot a megújuló energiaforrások lehetséges harmonizált támogatási rendszereinek keretére;
69. hangsúlyozza, hogy a működőképes belső energiapiac kialakítása további fellépést igényel az energiatermelés és az energiaelosztás egyértelműbb szétválasztása révén; ezért erősebb, az európai piacot szem előtt tartó független szabályozási ellenőrzést, valamint nemzeti intézkedéseket szorgalmaz a minimum 10%-os összekapcsolási szintre vonatkozó európai uniós célkitűzésnek a kulcsfontosságú szűk keresztmetszetek azonosításával és koordinátorok kinevezésével történő elérésére;

❖ Improving Lisbon governance for better regulation

Better regulation

70. az összes intézmény által a hatékonyabb jogalkotás előmozdítása tekintetében tett minden erőfeszítést támogat; meggyőződése, hogy a Parlamentnek a más intézményekkel közös eljárások alapjának megszilárdításával továbbra is a hatékonyabb jogalkotás fejlesztésének élén kellene maradnia a javasolt jogszabályokra vonatkozó független hatásvizsgálat, a nyitottabb tanácsi döntéshozatal, valamint a delegált jogszabályok Bizottság általi elfogadásának jobb demokratikus ellenőrzése érdekében;
71. megállapítja, hogy a demokratikus terhek és a költséges kötelezettségek nemcsak a jogalkotásból erednek, hanem mindenekelőtt a komitológiai határozatokból; ezért felhív arra, hogy a komitológiai határozatok során is kelljen végezni átfogó, független szabályozási hatásvizsgálatot;
72. üdvözli az Európai Bizottság kezdeményezését a cégek adminisztrációs és költségterheinek csökkentéséről; kéri, hogy vállaljon nagyobb szerepet olyan megbízható költség-haszon elemzések elkészítésében, amelyek a tájékozott döntéshozatal alapjául szolgálhatnak, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza ki az adminisztrációs költségek független előzetes értékelésének módszereit; sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Európai Tanács soron következő, tavaszi ülésén kötelezzék el magukat egy közös költségcsökkentési célkitűzés mellett; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen vizsgálja meg az összes – jogalkotási és nem jogalkotási – politikai eszközben a kívánt célkitűzések elérését; ragaszkodik ahhoz, hogy minden egyszerűsítési kezdeményezés teljes mértékben feleljen meg a szabályozási környezet egyszerűsítésének stratégiájáról szóló, 2006. május 16-i állásfoglalásában foglaltaknak;
73. úgy véli, hogy a tagállamokban az adminisztrációs terhek 25%-os csökkentése reálértéken a GDP 1–1,4%-os növekedését vonná maga után; sürgeti a tagállamokat, hogy állapítsanak meg mennyiségi és minőségi célkitűzéseket e téren, a jogszabályok jobb átültetése révén járuljanak hozzá a jelenlegi szabályozás egyszerűsítéséhez, valamint vezessenek be egyrészt hatásvizsgálati eljárásokat, másrészt konzultációs és panasztételi eljárásokat az érdekelt felek részére; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a nemzeti parlamentek fontos szerepét és szükséges együttműködési struktúráit;

Early and better transposition

74. a lisszaboni stratégiának és végrehajtásának nagyobb átláthatósága és jobb megértése érdekében felhív arra, hogy dolgozzák ki a nemzeti reformprogramok (NRP) közös és koherens struktúráját, amely jobb összehasonlító elemzést tesz lehetővé tagállami szinten a javasolt cselekvések hatása tekintetében, másrészt nyílt és építő jellegi párbeszédre nyújt lehetőséget európai szinten az elért eredményekkel kapcsolatban; támogatja e tekintetben azt az elgondolást, hogy a különböző szakpolitikai területek reformterveivel kapcsolatban országonként egyedi ajánlások és a legjobb gyakorlatokat értékelő rendszerek készüljenek; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki korrelációs táblázatokat és ezekről tájékoztassák az Európai Bizottságot;

A lisszaboni kormányzás javítása és a nemzeti kötelezettségvállalás

75. hangsúlyozza, hogy az országonként egyedi ajánlásokat a Tanácsnak meg kell vitatnia és el kell fogadnia a tényleges európai keret kialakítása érdekében, valamint a gazdasági és foglalkoztatási együttműködés és a nagyobb nemzeti elkötelezettség ösztönzése céljából;
76. megismétli, hogy nem tudjuk legyőzni gazdasági és foglalkoztatási problémáinkat a parlamentek nemzeti és európai szintű aktív részvétele nélkül; támogatja az Európai Bizottság arra irányuló kérését, hogy a tagállamok támogassák az NRP-ik és a végrehajtási jelentéseik – beleértve a nemzeti ajánlásokat – széles körű megvitatását a nemzeti parlamentjeikkel, és hozzanak létre szorosabb kapcsolatokat az NRP-k és a nemzeti költségvetési viták között;
77. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vezesse be a teljesítménymutatók felügyeletét a gazdasági és foglalkoztatási mutatókkal jól meghatározott kapcsolatban álló strukturális politikai mutatók és a strukturális felügyeleti gyakorlatot alátámasztó mutatók használatán keresztül, valamint az innováció és a munkahelyteremtés figyelembe vételével;
78. hangsúlyozza, hogy minden tagállamban szükség van a Lisszaboni Stratégiáért felelős tisztviselő (Mr/Mrs Lisbon) hatékonyabb részvételére a politika legmagasabb szintjén annak érdekében, hogy megnyerje a nemzeti döntéshozókat az e reformterv mögött álló szakpolitikák megközelítésnek mind nemzeti, mind európai szinten;
79. emlékeztet arra, hogy iránymutatói szerepében az Európai Tanács tavaszi ülésének kell meghatároznia az Európai Unió növekedési és foglalkoztatási reformtervét; felhívja az Európai Tanácsot az össze illetékes tanácsi munkaegység egyenlő részvételének biztosítására;
80. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak